

ע"פ 3863/23 - צבי ריגר נגד אדר' מאיר מיכל, מהנדסת העיר בת ים

בבית המשפט העליון

ע"פ 3863/23

לפני:

כבוד הנשיאה א' חיות

המערער:

צבי ריגר

נגד

המשיבה:

אדר' מאיר מיכל, מהנדסת העיר בת ים

ערעור על החלטתו של בית המשפט לעניינים מקומיים
בבת ים שניתנה ביום 17.5.2023 בב"ש 487/23 על-
ידי השופט ע' אלקלעי

בשם המערער:

עו"ד שי מ. רוסינסקי

פסק-דין

ערעור על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בבת ים (השופטע'אלקלעי) מיום 17.5.2023 בב"ש 487/23
שלא לפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. המשיבה הוציאה נגד המערער צו הריסה מנהלי מכוח סעיף 221 לחוק התכנון והבנייה, התשכ"ה-1965,
המופנה, לפי הצו, כלפי בנייה בלתי חוקית במקרקעין בעיר בת ים. המערער השיג על צו ההריסה, ולאחר שההליך
טופל על-ידי שני מותבים במחוז תל אביב, הועבר ההליך לטיפולו של המותב.

2. לאחר העברת ההליך לטיפולו של המותב, עתר המערער לפסילתו וטען כי בא-כוחו והמותב "מסוכסכים

מזה עשור לאחר דין ודברים, שלא לומר גידופים, שהפנה [המותב] בדיון כלפי [ב"כ המערער]. לטענת המערער אותם דברים לא נרשמו בפרוטוקול הדיון, אך המותב הגיש נגד בא-כוחו תלונה ללשכת עורכי הדין, ואילו בא-כוחו הגיש נגד המותב תלונה לנציב תלונות הציבור על השופטים, אשר, כך נטען, "ממתינה רק עשור לבירור". המערער טען עוד כי בהזדמנות נוספת כאשר פגש המותב בבא-כוחו ובאחד מלקוחותיו במסדרון בית משפט השלום בתל אביב אמר לו המותב "מקווה שאדוני למד לקח".

נוכח האמור טען המערער כי קם חשש ממשי למשוא פנים נגדו, והפנה בהקשר זה לפסיקה שלפיה ייתכנו מקרים נדירים שבהם אווירה עכורה ועוינת בין עורך-דין לשופט יצדיקו כי השופט יימנע מלשבת בדיון במקרים שבהם מייצג אותו עורך-דין. המערער הוסיף כי ישנם שופטים נוספים במחוז שיכולים לדון בהליך.

3. ביום 17.5.2023 דחה המותב את בקשת הפסלות, והבהיר:

"מדובר בבקשה מופרכת ומשוללת יסוד [...] אדגיש כי אינני ומעולם לא הייתי מסוכסך עם [ב"כ המערער], לא ידוע לי על איזה 'דין ודברים' מדבר [ב"כ המערער], אך בוודאות אדגיש כי מעולם לא הפנית 'גידופים' כלפי [ב"כ המערער] או כלפי בעל דין או עו"ד כלשהו, במהלך כל תקופת כהונתי. לא למותר לציין כי טענותיו של [ב"כ המערער] נטענות בעלמא ובאופן ערטילאי, מבלי לציין על איזה חילופי דברים או 'גידופים' הוא מדבר, [ב"כ המערער] אינו מפרט על איזה דיון מדובר, הוא אינו מצרף את פרוטוקול הדיון ואינו מסביר מדוע לא ביקש תיקון הפרוטוקול בסמוך לדיון [...] יתכן כי הוגשה על ידי תלונה נגד [ב"כ המערער] ללשכת עורכי הדין בגין התנהגותו, אם כי הדבר אינו זכור לי (חבל ש[ב"כ המערער] לא טרח לצרף את התלונה לבקשתו, ומן הסתם לא בכדי). אדגיש כי לא ידוע לי על תלונה שהגיש נגדי [ב"כ המערער] ואציין כי למיטב זכרוני, מעולם לא התבקשתי להגיב על תלונה כזו שלטענתו הוגשה לפני כעשור וטרם ניתנה בה החלטה. גם האירוע האחרון שביחס אליו טוען [ב"כ המערער] כי פגשתי אותו (במועד בלתי ידוע) במסדרון בית המשפט בתל אביב והפטרתי כלפיו בנוכחות לקוחו: 'מקווה שאדוני למד את הלקח', כלל הנראה לא התרחש מעולם ומכל מקום לא זכור לי אירוע כזה או מפגש עם [ב"כ המערער] או כל חילופי דברים איתו [...] אחזור ואדגיש כי טענתו הסתמית והבלתי מפורטת של [ב"כ המערער] לפינה] 'גידפתי' אותו, מהווה שקר גס שאין בו אלא ניסיון להטיל ב'רפש'."

המותב הוסיף כי כל שזכור לו הוא כי ב"כ המערער ייצג לפניו לקוחות בכמה תיקים כאשר כיהן בבית המשפט לעניינים מקומיים לפני כ-11 שנים, וקבע כי ההליך לא יעוכב עד להחלטה בערעור שכן "סבור אני כי מדובר בבקשת סרק לפסילת שופט שנועדה לגרום להחלפת מותב ולדחיית הקץ".

4. מכאן הערעור שלפניי, בו חוזר המערער על טענותיו ומוסיף כי החלטת המותב בבקשת הפסלות "מוכיחה כי יש דברים בגו, בלשון המעטה". לטענתו, המותב ציין שלא זכור לו המפגש הנטען בבית המשפט בתל אביב, מחד, אך מאידך המותב "קורא [לב"כ המערער] שקרן". המערער טוען כי "אם [ב"כ המערער] שקרן, איך יקשיב [המותב] לטענותיו?". המערער מוסיף כי דברי המותב שלפיהם בקשת הפסלות היא "ניסיון לדחות את הקץ" מלמדים שהמותב סבור שההליך הוא הליך סרק שאין לו "סיכוי להתקבל", וכי דעתו כבר "ננעלה" בהקשר זה. כמו כן מבקש המערער את עיכוב ההליך דלמטה עד להכרעה בערעור דנן.

5. דין הערעור להידחות. הליך הפסלות דנן מבוסס כולו על "סכסוך" נטען בין ב"כ המערער ובין המותב. דא עקא, שהמערער לא צירף לבקשת הפסלות או לערעור דנן אסמכתה כלשהי לאיזו מן הטענות שהעלה בהקשר זה. כמו כן, גרסת המערער כי בא-כוחו הגיש תלונה לנציב תלונות הציבור על השופטים לפני כעשור אך זו עודנה "ממתינה לביור", תמוהה ביותר. הבהרת המותב, ב"רחל בתך הקטנה", כי טענות המערער חסרות שחר מדברת בעד עצמה, וניסיונו של המערער להיתלות במילים שונות מהבהרת המותב כדי להצדיק את פסילת המותב בהעדר ראיות לטענות החמורות שהעלה המערער - דינו להידחות. לגופו של עניין אבהיר כי לא מצאתי בהחלטת המותב דבר החורג מהבעת מורת רוח על הטענות שהוטחו בו ללא ראיות, וזו אינה מקימה עילת פסלות, אף לא מחמת מראית פני הצדק (ראו: ע"פ 8817/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (29.3.2023)).

אשר על כן, הערעור נדחה וממילא נדחית גם הבקשה לעיכוב ההליך דלמטה.

ניתן היום, ב' בסיון התשפ"ג (22.5.2023).

ה נ ש י א ה